

HLÍDACÍ CHUCHVALEC

22 Melle si baterku dal do pusy. Takto mohl k listování používat obě ruce.

Velmi opatrně knížku otevřel.

Na první straně byl nalepený žlutý papírek se samými těžkými slovy. Rozpoznal tátovo písmo.

Listoval dál.

Oko mu padlo na staré, zmačkané a rozmazané foto, které bylo přilepené k papíru izolepou.

Bytůstku na fotce hned rozpoznal.

Bylo to přesně takové klubíčko vlny, jaké viděl ve svém pokoji!

Melle úplně cítil, jak mu stoupala horkost do obličeje.

Pod fotkou stálo velkými písmeny: HLÍDACÍ CHUCHVALEC.

Toto písmo nepoznával.

Rychle četl dál:

HLÍDACÍ CHUCHVALEC

Hlídací Chuchvalec je nejčastěji se vyskytující Chuch.
Životní prostředí: Dětské pokoje
Známění: Velmi vyvinuté oči a uši
Zručný bojovník s holi
Bleskurychlý
Silný
Hlídá vždy v levé ruce
Starat se, aby děti dobře spaly
Úkoly: Hojení ran
Uzdravování dětí
Hlídací/ochrana dětí, které jsou
v nebezpečí

Vitřina 6.2
červené oddělení

To poslední si Melle přečetl ještě jednou.

Takže on byl v nebezpečí. Nebo špatně spal.

Pod obrázkem viděl tátův žlutý papírek.

Melle musel málem přitlačit nos až na ten papírek, aby si to mohl přečíst. Stálo tam: Vitrína 6.2 červené oddělení.

Slovo „vitrína“ Melle znal. To byla skleněná skříň, do které v muzeu dávají vycpaná zvířata.

Melle byl v muzeu hodně často. Ale byl si jistý, že ještě nikdy ve vitríně neviděl Chuchvalce.

Najednou nastražil uši. Zdola už neslyšel televizi.

Melle knížku hned zabouchl. Těsně si ji přitiskl pod paži a potichoučku se plížil zpátky k pracovní židli.

Opatrně vylezl na hromádku knih. Stoupl si na špičky a položil tu knížku zpátky na knihovnu.

Najednou se ten komínek knih začal nebezpečně kymáčet a... *bum bác!*

Melle spadl na zem.

Těžké knížky žuchly vedle něj.

Slyšel, jak se dveře obývacího pokoje otevřely.

Melle ucítil, jak ho rozbolelo pravé koleno.

Dokulhal se co nejrychleji k oknu a ukryl se za závěsem.

Přesně v tom okamžiku se dveře pracovny otevřely.

Někdo rozsvítil.

Přes závěs viděl, že vešel táta.

Tátovy oči hned směřovaly ke knížce na knihovně.

Pak se ještě rychle rozhlédl kolem a uviděl knihy, jak tam leží na zemi.

Melle zatajil dech.

„Co to teda bylo?“ slyšel mámu, jak zdola volá.

„Spadly nějaké knížky,“ řekl tatínek.

„Aspoň jednou by sis tam mohl pořádně uklidit,“ volala maminka.

„Bordeláři!“

24 Tatínek zase zhasl a šel dolů.

Melle se s úlevou nadechl.

Proplížil se zpět do pokojíčku.

Viděl červený flek na kalhotách od pyžama ve výšce kolene.

Zítra si na to dám náplast, myslel si.

V posteli se snažil zůstat vzhůru. *Přijde dnes v noci zase Chuchvalec?*

Ale byl to napínavý den. Melle během dvou minut usnul hlubokým spánkem.

Zdálo se mu, že ze cviček vylezl Hlídací Chuchvalec.

A že ten Chuchvalec strašně opatrně foukal na ránu na koleně.

Tak dlouho, dokud se mu tam neudělal strup.

LÍNÁ SOBOTA

25

Melle se vzbudil pozdě.

Byla sobota, takže nemusel vstávat brzo.

Hned myslel na fotku Chuchvalce. A na pád ze židle.

Podíval se na koleno. Měl na něm hezký hnědý strup... a už to nebolelo.

Melle šel dolů.

Chtěl si zase co nejrychleji prohlížet tu tajemnou knížku.

Ale vedle pracovny byla ložnice rodičů. A její dveře byly otevřené dokořán.

„Melle, my už jsme vzhůru,“ volala maminka. „Omylem nám dnes ráno zazvonil budík.“

„Lehneš si vedle mě?“ zeptala se Limoni. Ta už ležela mezi tatínkem a maminkou.

Dnes bylo lenošíme-v-posteli-a-nic-neděláme-ráno.

Tak jako každou sobotu.

„Zlato, když zapneš televizi, tak vám udělám dobrou snídani,“ řekla maminka tatínkovi. Vstala z postele a oblékla si župan.

„Můžu hrát hru na iPadu, tati?“ zeptal se Melle.

Tatínek přikývl.

Zbytek dopoledne hrál Melle hru s ptákem, který během letu nesměl do ničeho narazit.

Po lenošíme-v-posteli-a-nic-neděláme-ránu řekl tatínek: „Nejdřív si půjdu uklidit pracovnu.“

„To je moc dobře, zlato. Hodně zdaru,“ smála se maminka. „To bude asi chvílku trvat. Uvidíme se za pár týdnů!“

Melle svařtil obočí. To byla smůla. Teď si nemohl vzít tu knížku.
A to by si v ní tak moc chtěl číst!

Melle se zamkl v pokoji.

26 Aby zabil čas, četl si ve své nejoblíbenější knížce. Jmenovala se
Ptáci, zvířata a rostliny na Ostrově.

To se mu bude hodit, až zase pojedete k dědovi a babičce. Ti na Ostrově bydleli.

Doufám, že zase brzo budu moct jet k dědečkovi a babičce, myslel si Melle.

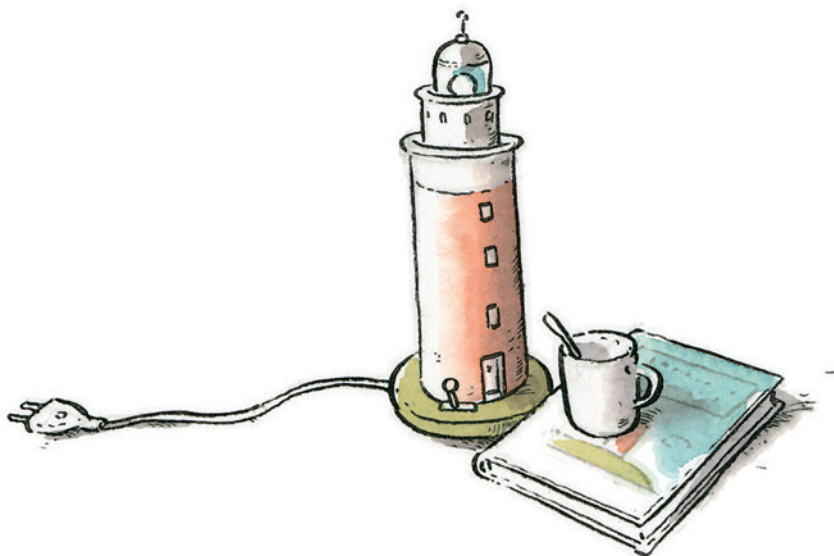
To se pak mohl celý den procházet přírodou a dívat se na ptáky.

Už jen ta myšlenka ho rozveselila.

Listoval knížkou. Viděl hezkou fotku dvou známých ptáků v mokřadech. Tenkozobec a koliha.

„U tenkozobce je zobák zahnutý nahoru a u kolihy je zahnutý dolů,“ řekl Melle nahlas. To ho naučil děda.

V pozadí viděl červený ostrovní maják. V malém provedení ho měl i u sebe v pokoji.

V knížce stálo i to, jak se chytají krabi v přístavu. To se Mellemu zamlouvalo.

Udici na kraby uděláte z dlouhé hole a kousku provázku s kolíčkem na prádlo.

Do kolíčku připevněte kousek klobásy nebo salámu.

Chodte přístavem a snažte se najít kraba.

Ten je většinou kousek od kraje. Nebo na kůlech ve vodě.

Ponořte kolíček s masem do vody kousek od kraba.

Krab ten kousek masa vezme do klepet.

Pak vytáhněte udici nahoru.

Uchopte kraba vzadu za očima, pak vám nebude moct klepety ublížit.

Tip na hraní: Chytilo kraba víc dětí?

Položte kraby vedle sebe na zem a všechny je ve stejný okamžik pust'ete. Krab, který se jako první dostane do vody, vyhrává.

Melle tu knížku skoro ani nedokázal odložit. Stálo v ní tolik zajímavých věcí, které se dají dělat v přírodě!

Cink cink. Zazvonil jídelní zvonek.

To už je tak pozdě? pomyslel si Melle.

Po večeri tatínek vstal. Vzal si hnědou pracovní tašku. „Jdu ještě na chvilku do muzea.“

Každému dal pusu.

Za chvilku ho Melle viděl, jak odjíždí na kole.

Toto byl okamžik, na který čekal celý den!

„Jdu spát,“ řekl Melle.

Maminka se na něj překvapeně podívala. „Už zase? Normálně tě musím nahoru nechat vyzvednout jeřábem,“ řekla.

„Necítím se moc dobře,“ zalhal Melle.

28 Utíkal nahoru. Dveře pracovny byly otevřené.

Melle se podíval nahoru na knihovnu.

Pod vycpanou veverkou už nebylo nic vidět. Knížka zmizela.

